

SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ
 SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ
 SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ
 SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ

SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ
 SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ
 SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ
 SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ SUCCEȘ

SUCCEȘ

PANORAMIC ȘCOLAR

1. BULETIN INFORMATIV

STRUCTURA ANULUI ȘCOLAR 2009-2010

Anul școlar 2009-2010 are 35 de săptămâni de cursuri, însumând 173 de zile lucrătoare.

Începe pe data de 1 septembrie 2009, se încheie pe data de 31 august 2010 și se structurează pe două semestre, după cum urmează:

Vacanța – sâmbătă, 3 aprilie 2010 – duminică, 11 aprilie 2010

Cursuri - luni, 12 aprilie 2010 – vineri, 11 iunie 2010

Vacanța de vară – sâmbătă, 12 iunie 2010 – duminică, 12 septembrie 2010

Tezele de pe semestrul I al anului școlar 2009-2010 se susțin, de regulă, până la data de 18 decembrie 2009.

Tezele de pe semestrul al II-lea al anului școlar 2009-2010 se susțin, de regulă, până

27 mai 2010 - Limba și literatura maternă - probă scrisă;

2 iunie 2010 - Matematica - probă scrisă.

2. PROMOVAREA IMAGINII ȘCOLII PRIN INTERMEDIUL PARTENERIATELOR

Școala Generală Nr. 4 Bistrița în colaborare cu Palatul Copiilor Bistrița a organizat, în cadrul Săptămânii Educației Globale 2009, multiple

tocănița de cartofi cu legume, pentru prepararea căreia au recurs la logistica tradițională: ceaunul, lingura de lemn și au folosit produse biologice și ecologice.

Atmosfera a fost deosebit de plăcută, elevii și profesorii lor au colaborat corect, iar faptul că această activitate s-a desfășurat într-un cadru non-formal a dus la succesul deosebit al acestei activități.

Sperăm ca buna colaborare dintre școala noastră și Palatul Copiilor Bistrița să continue la fel de bine și în viitor.

De asemenea, putem aminti acțiunile de voluntariat realizate în parteneriat cu organizația "Cercetașii bistrițeni" dar și acțiunile de colectare de materiale pentru copiii aflați în dificultate de pe raza municipiului, realizate în parteneriat cu societatea In-Action Bistrița.

„ECO IS ECHOING” –

PARTENERIAT COMENIUS MULTILATERAL

ROMÂNIA, ESTONIA, TURCIA, SPANIA

ECOSISTEME DIN EUROPA

În săptămâna 1 – 8 noiembrie 2009, Școala Generală Nr. 4 Bistrița, cu aportul neprețuit al părinților elevilor, a fost gazda primitoare a primei reuniuni de proiect din cadrul parteneriatului Comenius multilateral pe care școala noastră îl desfășoară alături de Spania, Estonia și Turcia.

Scopul proiectului nostru este ca elevii să învețe lucruri noi despre diferite ecosisteme din Europa, concentrându-se pe speciile amenințate, pe parametrii care le modifică, pe tipurile de măsuri care se iau în zonă pentru protejarea ecosistemelor și pe influența pe care acestea o exercită asupra oamenilor. Aceeași problemă va fi studiată în 4 contexte socio-culturale diferite și în locații geografice diferite: malurile râului Bistrița / Ro-

Semestrul I:

Cursuri – luni, 14 septembrie 2009 – vineri, 18 decembrie 2009.

În perioada 2 - 8 noiembrie 2009, clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar sunt în vacanță.

Vacanța – sâmbătă, 19 decembrie 2009 – duminică, 3 ianuarie 2010

Cursuri – luni, 4 ianuarie 2010 – vineri, 29 ianuarie 2010

Vacanța intersemestrială – sâmbătă, 30 ianuarie 2010 – duminică, 7 februarie 2010

Semestrul al II-lea

Cursuri – luni, 8 februarie 2010 – vineri, 2 aprilie 2010

nă la data de 14 mai 2010. **La clasa a VIII-a, în semestrul al II-lea, tezele se vor susține până la data de 23 aprilie 2010.**

CALENDARUL de desfășurare a evaluării naționale pentru elevii claselor a VIII-a, în anul școlar 2009-2010

PERIOADA DE EVALUARE

4 mai 2010 - Limba și literatura română - probă scrisă;
6 mai 2010 - Limba și literatura maternă - probă scrisă;
12 mai 2010 - Matematica - probă scrisă;

PERIOADA SPECIALĂ DE EVALUARE

25 mai 2010 - Limba și literatura română - probă scrisă;

activități educative școlare și extracurriculare pe tema alimentației sănătoase.

Elevii au pregătit postere, au discutat despre hrana sănătoasă, au dezbătut și au prezentat rețete specifice, au elaborat meniuri pentru „prânzul de criză”, au participat la faza preliminară a concursului de artă culinară, întrecându-se în realizarea produselor gastronomice sănătoase, ecologice și tradiționale.

Echipajele formate din câte trei elevi, însoțiți de diriginții lor, au participat la faza finală a concursului de artă culinară – meniul tradițional de criză. Proba practică s-a desfășurat joi, ora 15, organizată în colaborare cu Palatul Copiilor Bistrița. Elevii au pregătit „Tocănița de criză”, întrecându-se în folosirea celor mai diverse rețete pentru

PANORAMIC ȘCOLAR

mânia, ecosistemul marin / Spania, mlaștina / Estonia și ecosistemul urban / Turcia.

Acest parteneriat îi ajută pe elevi să-și dezvolte multe competențe cheie, cum ar fi: competența de comunicare într-o limbă străină (elevii s-au aflat în contact nemijlocit cu 6 copii de vârsta lor, din alte țări europene, timp de o săptămână și vor continua schimbul de informații și în viitor), competența socio-culturală (elevii află despre alte culturi), competențe de protecție a mediului (elevii învață despre ecosisteme), competențe tehnologice (elevii folosesc noile tehnologii, ca de exemplu poșta electronică, prezentările PowerPoint, enciclopediile digitale, internetul, etc.), competența de a învăța să învețe (metodele de cercetare științifică: observarea, analiza, etc.).

Oaspeții, câte doi profesori și doi elevi din fiecare țară participantă, s-au bucurat de o primire caldă și de un program diversificat, care a inclus și excursii de documentare la barajul de la Colibița și la Parcul Dendrologic de la Arcalia, dar și vizitarea altor instituții de învățământ din oraș: Școala Generală „Dimitrie Cojocaru” Slătinița, structură a școlii noastre din acest an școlar, Liceul cu Program Sportiv, Grădinița Nr. 4, Palatul Copiilor, unități care, alături de Inspectoratul Școlar Județean, prin intermediul d-nei inspector Susana Gălățan, responsabilă cu gestionarea programelor europene și comunitare și

Organizația Cercetașii Bistrițeni, reprezentată prin prof. Sidor Costinași, ne-au acordat un sprijin nemijlocit în derularea tuturor activităților cuprinse în program.

Dintre acțiunile organizate de școală de un mare interes s-au bucurat prezentările țărilor partenere, realizate de elevi, programul de cântece, poezii și teatru în limbi străine, seara românească, sărbătoarea de Halloween, vizitarea obiectivelor turistice din oraș, schimbul de idei și bune practici desfășurat în cadrul orelor de curs, cu participarea elevilor și profesorilor străini.

Primirea de care am beneficiat la Primăria Bistrița, organizată cu stil și ospitalitatea caracteristică, ne îndreptățește să sperăm în sprijinul acestei instituții și în cadrul altor activități ale școlii noastre.

Discuțiile informale au dus la atingerea dimensiunii europene iar lucrurile pe care le-am aflat despre sistemele de învățământ din aceste țări ne-au oferit posibilitatea de a face comparații între acestea, de a afla mai clar și direct unde ne regăsim.

Elevii noștri care, prin amabilitatea părinților lor, i-au cazat pe copiii străini, au răspuns despre această experiență în cadrul unui chestionar la care au fost supuse toate persoanele implicate în proiect: părinții, cadrele didactice din școală, oaspeții străini.

În general, percepția proiectului a fost pozitivă. Bineînțeles că există și sugestii de îmbunătățire, și regrete că lucrurile ar fi putut fi realizate mai bine sau altfel ...

Dintre impresiile elevilor noștri spicuem:

➤ „Acest proiect este ceva nou, foarte interesant. Astfel, ai ocazia să cunoști copii din alte țări, să vezi cum trăiesc, să înveți lucruri noi. Săptămâna în care copiii străini au fost aici a fost una foarte frumoasă, cu multiple activități.

Faptul că am cazat o fată din Spania a fost ceva nou pentru mine. Am comunicat în limba engleză și am participat la o mulțime de lucruri împreună. Totul a fost OK.” (POP DANIEL, clasa a VII-a D);

➤ „Mi-ar fi plăcut să discutăm mai mult despre obiceiurile din fiecare țară implicată în proiect.” (POP MARIA, clasa a VII-a B);

➤ „A fost o săptămână extraordinară. Mi-ar fi plăcut să stăm mai mult cu toți oaspeții străini” (SÂRBU ANDRA, clasa a VI-a A);

➤ „Cel mai mult mi-a plăcut plimbarea cu barca pe lac.” (FĂGĂRĂȘAN RADU, clasa a VII-a A);

➤ „Petrecerea de Halloween și excursiile.” (PLATON DANIEL, clasa a VII-a C);

➤ „Comunicarea s-a realizat bine, acasă și la școală” (FŪSTOS SILVIU, clasa a VIII-a B).

Părinții elevilor au apreciat beneficiile pe care le aduce copiilor participarea școlii într-un astfel de parteneriat multilateral, interacțiunea nemijlocită dintre tineri aparținând unor culturi diferite.

Copiii străini și-au exprimat mulțumirile pentru felul în care au fost primiți în familii, unde s-au simțit „ca acasă”, și în școală, le-au plăcut activitățile desfășurate, excursiile, prietenii legate aici, dar rămân cu regretul că vizita lor a fost prea scurtă, dar și cu speranța revederii pe parcursul desfășurării proiectului.

Iată și părerile câtorva dintre părinții copiilor străini:

➤ „Este foarte important pentru copii să ia contact cu alte culturi, cu copii din alte țări. Ne bucură faptul că în România toți, în special familia la care a fost cazată fiica noastră, au tratat-o ca și cum ar fi fost propriul lor copil. Le mulțumim tuturor pentru aceasta.”;

➤ „În urma vizitei efectuate în România, fiica mea este mai sociabilă, mai încrezătoare.”;

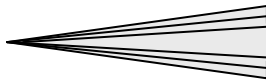
➤ „A învățat multe lucruri despre România, a reușit să se integreze în grup, suntem fericiți de experiența fiului nostru în România și recunoscători familiei care l-a ajutat să se acomodeze în România.”

Profesorii străini, pe lângă aprecierile privind buna organizare a vizitei, a activităților formale – întâlniri de proiect -, non-formale și informale desfășurate, și-au exprimat încântarea față de primirea care le-a fost rezervată și mulțumirile adresate tuturor colegilor români, elevilor care s-au implicat în desfășurarea proiectului, familiilor elevilor, autorităților care ne-au sprijinit. Aceștia au plecat cu o impresie favorabilă față de modul de abordare a proiectului de către școală și față de implicarea pleneră a tuturor oamenilor școlii în proiect, față de deschiderea acestora spre cooperarea europeană.

Prietenii legate în scurta perioadă a vizitei vor dăinui, cu siguranță, toată viața.

Prof. Dana Daniela

Frământări

Adolescența! Nu găsesc o propoziție prin care să o definesc, ci numai niște cuvinte fără noimă care îmi zboară prin cap în momentul de față și pe care le aștern cu drag pe foaia care tot timpul mi-a ascultat suferința fără să îngâne sau să reproșeze.

Sunt la o vârstă în care vreau să explorez lumea, să aflu mai multe, să trec de granița necunoscutului și parcă din spate, două mâini mă împing să pășesc pe tărâmul interzis. Parcă cineva îmi șoptește suav la ureche să îmbrățișez ceea ce eu am ascuns mereu, cea mai mare temere a mea, necunoscutul. O briză îmi suflă pletele și aduce de departe un miros cunoscut mie ... închid ochii și îmi apar surâsurile unor copilași, jocul lor zburdalnic, dar briza dispăre, iar eu mă trezesc din transa copilăriei. De nicăieri apar mii și mii de întrebări ce mi se bat de față. Pe unele le prind, dar altele îmi scapă printre degete. Trupul face niște mișcări ciudate de parcă nu ar fi al meu, ochii se uită în toate direcțiile, parcă vor să găsească ceva din adâncul meu.

Cu mișcări ușoare fac câțiva pași dincolo de barieră, ținutul îmi este necunoscut și în mintea mea apare doar o întrebare: unde a dispărut meleagul în care zmeii și prinții se luptă pentru a salva prințesele? Aud cum curge un râu, mă îndrept grăbită spre el, cu uimire îmi văd imaginea în apă dar ea dispa-

re, aud un ciripit melancolic și, fără să vreau, lacrimile încep să curgă, boabe argintii ce mi se sparg în palmele deschise.

Miraculos, plânsul a încetat și un surâs a apărut pe fața mea. Departe, sub un copac înalt, văd o umbră care îmi pare cunoscută, alerg spre ea dar dispăre. Ajunsă la copac, văd scrijelit ceva pe scoarță, încerc să citesc dar nu înțeleg și mă așez la umbra copacului, mă uit printre crengi și văd firișoare de lumină ce-mi ating corpul sfioase. Brusc se înnoarează, un tunet puternic și apoi ploaie, picuri reci îmi alintă trupul înfocat, îmi spală fața plină de gânduri și-mi alungă totul din minte. Privesc în tăcere cum picurii umplu parcă un gol din ființa mea și fericită strig "Viața a fost dată pentru a o cunoaște." Încet, încet, norii se retrag pentru a lăsa razele de soare sa usuce totul. Priveliștea este cu totul alta. Flori de diferite culori răsar ca prin miracol din pământ, una albă răsare la piciorul meu, o rup și mi-o pun în păr. Ea emană un miros frumos dar necu-

noscut mie și știu că într-o zi voi cunoaște foarte bine mirosul, închid ochii și-mi apare în față o pasăre albă, maiestuoasă ce își ia zborul spre cerul necunoscut.

Din când în când, îmi înec amarul printre râurile de cuvinte. Dacă nu ar fi fost creionul și foaia, eu nu știu ce m-aș fi făcut, poate acum aș fi rătăcit printr-un întuneric adânc și ochii mei ar fi încercat zadarnic să găsească "lumina de la capătul tunelului".

Căținean Alexandra
Cls. a VIII-a A

Fulgul de nea

Într-o noapte am avut un vis ciudat. Se făcea că era iarnă, iar eu stăteam afară și priveam dansul fulgilor de nea. Tot privind în sus, parcă dansam și eu alături de ei. Deodată, pe mâna mea s-a așezat un fulg. Acesta m-a întrebat de ce l-am prins. Dar eu i-am răspuns că l-am prins din greșeală cu mâna mea în timp ce mă jucam. L-am întrebat de unde vine, și el mi-a spus că vine din norii reci și înghețați. Apoi l-am întrebat unde sunt prietenii lui, ceilalți fulgi. El mi-a răspuns că toți sunt în fața mea și mi-a mai spus că nici el nu mai poate sta, pentru că se topește. I-am dat drumul și l-am urmărit apoi. Fulgul din mâna mea a plecat lângă prietenii lui cu care s-a așezat pe pământ formând naturii o plapumă albă, sclipitoare și călduroasă.

Deodată, am auzit glasul mamei care îmi spunea că

trebuie să mă trezesc. Atunci am deschis ochii și am văzut că totul a fost doar un vis.

Mi-ar fi plăcut să pot vorbi în realitate cu acel fulg.

Pop Larisa Maria
Cls. a V-a C

Grivei

Am un cățeluș
Tare jucăuș.
Grivei eu l-am numit,
Și i-am dat tot ce-a râvnit.
El mă apără acum
De cei răi ce-mi stau în drum,
Pe dușmani, el îi gonește,
De prietenii nu se ferește.
Să fie mângâiat îi place,
Dar și să te joci cu el,
Să-l alinți, să îi vorbești,
Multe tu să-i povestești.
El este prietenul meu,
Și mi-e credincios mereu.

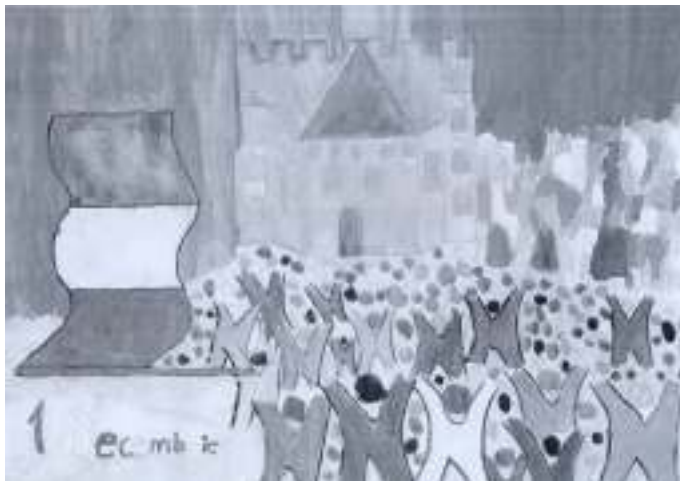
Andreuceț Alexandra Ionuța
Cls. a V-a A

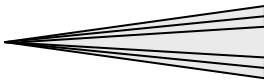
Mă pierd cu gândul ...

Mă pierd cu gândul ... Nu mai știu unde sunt. Nu vreau să știu unde sunt. Vreau doar ... Dar, nu știu ce vreau! Să cutreier prin grădini eterne, neatins de timp? Să mă joc cu florile, să ating cerul, să-l fac să-mi zâmbească. Aș vrea ... să fiu mică-mică. Să mă plimb printre firele de iarbă și o dulce veste să mă alinte și să-mi spună că e primăvara.

Dar apoi ... mi se face frig. Picioarele îmi îngheață și mă simt atinsă de o rază a înghețului din urmă, a aceluia îngheț necruțător care te face să-ți pierzi mințile.

Însă flori de ninsoare izvoarăsc din cerul care parcă se deschide și nu mai simt frigul. În câteva clipe lungi și dureroase totul e alb. Nu știu cum ... E ca un vis, dar e mai mult de-atât. Brazi copleșiți de nea parcă vor să-mi ceară ajutorul, să mă cheme. Dar nu pot face nimic. Sunt singură, neajutorată precum un fulg de nea într-o palmă caldă.

Și totuși ... Ceva mă face să continui, să lupt în continuare. Un șarpe de fum se încolăcește în depărtare deasupra unei case adormite sub căciula ei de zăpadă. Încerc să mă îndrept într-acolo și-mi dau seama că e totuși aproape. Închid ochii. Ceva se întâmplă. O rază de soare mă poartă pe aripile ei și mă întorc în acele grădini fantastice.

Nu am visat. A fost adevărat. M-am pierdut cu gândul.

Mare Ilinca Georgiana
Cls. a VIII-a A

Marele meci

E seara marelui meci. Săptămâni de zile antrenorii și-au învățat jucătorii elementele de bază ale jocului: driblingul, șutul, deposedarea și preluarea. Antrenamentele oboșitoare au continuat zi de zi. Și iată, acum, stadionul e plin cu suporteri care scandează numele favoriților, iar adversarii sunt deja pe gazon. Înainte de a părăsi vestiarul, antrenorul își mai adună o dată echipa. Nu mai e timp de lecții și antrenamente, dar vrea să le mai spună un ultim cuvânt de încurajare înaintea confruntării care-i așteaptă. Știe că o dată ce echipa va intra în teren, va avea foarte puține ocazii să-i mai spună ceva. Ultimele sale cuvinte sunt de o importanță vitală și ar putea chiar să schimbe soarta jocului. După ce a dat ultimele sfaturi, își trimite echipa pe teren să dea tot ce are mai bun.

Un părinte care își pregătește copilul pentru adolescență se aseamănă foarte mult cu antrenorul unei echipe de fotbal. Din copilărie l-a învățat "elementele de bază", cele care îl fac pe tânăr să fie gata pentru întrecerea ce se apropie. Au exersat îndelung în timpul anilor de școală primară și apoi în cei de gimnaziu. Au revăzut cele mai potrivite atitudini și valori morale și au lucrat din greu la întărirea încrederii în sine. Și iată că momentul adevărului a sosit și acum se

ține ultima ședință de pregătire.

"Nu uita ce te-am învățat" spune tata.

"Fii atent la problemele despre care am discutat"! atenționează mama.

"Să faci o treabă bună, fiule. Avem încredere în tine"! strigă ambii părinți. Juniorul dă din cap în semn că a înțeles și țâșnește în teren. Părinții rămân pe marginea terenului cu ochii umeziți, știind că misiunea lor de antrenori e aproape terminată. Acum totul depinde de micuțul din teren.

Ați prins ideea? Dacă aveți un preadolescent, trebuie să fructificați această „ultimă ședință de pregătire de dinaintea marelui meci”, trebuie să folosiți această ocazie pentru a-i reîmprospăta memoria, pentru a-i da ultimele instrucțiuni și pentru a-i atrage atenția asupra pericolului. Fiți atenți, dacă lăsați ca acest moment să vă scape, oricând va fi prea târziu.

Strîmbu Ani Emilia
Cls. a VIII-a B

O călătorie în timp - povestire SF -

Intr-o zi, Mihai a mers în vizită la bunicul lui, pe care nu l-a văzut de mai bine de două săptămâni și de care îi era foarte dor.

Ajuns acolo, au povestit ore întregi despre diverse lucruri, după care bunicul îl conduse într-una din camere și îi arătă o mașinărie imensă spunându-i că aceea este o

mașină a timpului, de care nimeni nu știe și pe care el a inventat-o.

Copilul a rămas uimit și l-a rugat pe bunicul lui să-l lase să intre în mașină pentru a admira interiorul.

Bunicul acceptă, dar cu condiția ca acesta să nu apese pe nici un buton.

Neascultător din fire, Mihai apăsă pe unul dintre butoanele de la bord și atunci se auzi un vâjâit și o lumină puternică îi apărură în față.

Copilul închise ochii, iar când i-a deschis din nou, a observat că nu mai era în același loc.

Acum era într-un oraș frumos, în care oamenii nu erau prea veseli, vehiculele lor erau niște mașini zburătoare, iar locuințele păreau niște palate prevăzute cu un panou de securitate care verifica amprentele și timbrul vocii.

Mai erau școli, în care fiecare copil avea un computer care scria după dictare.

Plimbându-se pe străzile suspendate, a ajuns, la un moment dat în fața unei clădiri impozante.

Curios, intră în clădire și își dădu seama că se afla într-un muzeu în care se aflau multe lucruri din timpul din care a plecat.

Printre ele se afla și mașina timpului, pe care era trecut numele bunicului sau.

Bucuros, intră în ea și admira interiorul care i se părea atât de cunoscut. Apăsă pe două dintre butoanele de la bord și auzi din nou acel vâjâit puternic și lumina orbitoare îi apărură din nou în față.

În secunda următoare era din nou în casa bunicului care l-a întrebat, zâmbind ce părere are despre experiența trăită.

Barna Karen Cristiana
Cls. a VIII-a A

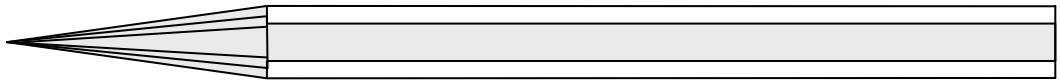
O ultimă suflare ...

E real? ... sau doar îmi imaginez? Simt un fior care mă cutremură, un fior rece, care mi-a înghețat sufletul, inima mi-a lăsat-o rece. Flori de ninsoare mi se așează în păr, flori rupte din grădini eterne. Simt cum lacrimile îmi îngheață, și-mi pocnesc în strigăte disperate, în doruri frânte. Ce dulce veste mi-ar putea lumina fața? ... durerea apăsătoare mă face să ard de durere, ieșind din mine șarpele de fum, care-mi fură ultima speranță, ultima suflare.

În față mea, peste brazii copleșiți de nea, stau sufletele păsărilor care nu-mi mai încântă diminețile cu cântecul lor dulce. E un vis? ... sau doar un miraj? Este chiar o panglică așa de dură pe care nici imaginația nu mi-o poate rupe? Sfârșitul e aproape ... simt acea sfâșiere care îți distruge și ultimul gând, și ultima urmă rămasă în suflet din copilăria dulce, a cărei gust îl simt și azi. Aștept înghețul cel din urmă, acea pasăre neagră, întunecată, care-mi ia ultimul gând, care-mi suflă cu praful morții și ultima floare a vieții. Nu mai e mult, știu asta, de aceea încerc să-mi păstrez un ultim zâmbet, să-i demonstrez cât de puternică sunt ...

CONDEI

degeaba, nici respirația caldă nu mi-o mai simt, nici lumina ochilor nu mai este. Un ultim gând, o ultimă șoaptă îmi mângâie simțurile pe care le credeam de mult timp pierdute, gândul că fiica mea este prezentă lângă mine. Ea mă ajută prin căldura și dragostea pe care o emite prin săruturile pe care mi le dă pe frunte. Lumina sufletului mi se stinge. Pe banca din parcul întunericului îmi iau rămas bun și-mi arunc sufletul de la bordul navei speranței.

Muscari Roxana
Cls. a VIII-a A

O zi din viața unui fluturaș

În această dimineață m-am trezit foarte bucuros, deoarece soarele strălucea pe cer. Cu razele lui mi-a umplut sufletul de voie bună.

Prietenii mei m-au invitat să merg cu ei în câmpia plină cu flori frumos mirositoare și viu colorate.

Văzându-ne ajunși la locul dorit și văzând atâta frumusețe în jurul nostru, am hotărât să ne jucăm de-a prinsă. Ne-am așezat pe o leaie pentru a hotărî cine va trebui să-i prindă pe ceilalți. După o lungă numărătoare, s-a decis ca cel ce va trebui să-i prindă pe ceilalți să fiu eu.

Mi-am deschis aripioarele viu colorate și am încercat din greu să prind pe unul din bunii mei prieteni. Nu a trecut mult timp și, spre fericirea mea, am reușit să-l prind pe unul din ei.

Jocul nostru a continuat până când, soarele somnoros

s-a dus la culcare. Fericite, aripile noastre s-au deschis și au bătut până când fiecare dintre noi a ajuns la căsuța lui.

A fost o zi extraordinar de frumoasă petrecută cu cei care mi-au fost alături la greu.

Stupinean Cristina Ionela
Cls. a V-a A

Prăpastia de lângă Orașul Adolescentilor

Să începem printr-un joc imaginar. Închipuiește-ți că te afli singur pe autostradă într-o mașină. Abia ai trecut printr-un oraș micuț, cu numele "Pubertate", și deja ești înapoi pe autostrada principală și pe dreapta vezi un semn pe care scrie "Orașul Adulților, opt ani, drept înainte". Conduci pe autostradă cam cu 90 km/h, îndreptându-te spre acest oraș nou și grozav, despre care ai auzit atât de multe.

Deodată, după o curbă, vezi un om care flutură un steag roșu și ridică în sus un semn de avertizare. Îți face semn să te oprești cât poți de repede, așa că apeși din rășputeri pe frână și reușești să te oprești chiar în fața omului cu steagul. El vine la fereastra mașinii tale și-ți spune: „Prieten, am o informație pentru tine foarte importantă. Un pod s-a prăbușit cam la un kilometru depărtare și acum, acolo se cascadează gura unei prăpastii adânci și întu-

necate. Dacă nu ești atent, te vei prăbuși în prăpastie și, evident, nu vei mai ajunge niciodată în „Orașul Adolescentilor”.

Deci ce vei face? Nu te poți întoarce înapoi fiindcă mașina ta nu are marșarier. Niciuna dintre mașinile care merg pe această autostradă nu poate merge înapoi. Așa că îl întrebi pe omul cu steagul: "Ce am de făcut?", iar el îți va răspunde: "Am o sugestie. Mergi înainte pe acest drum, dar condu încet și atent, ca să poți vedea podul care s-a prăbușit. Când ajungi la el, ia-o la dreapta ta și mergi spre sud 2-3 km. Acolo o să găsești un loc pe unde poți ocoli prăpastia și te poți întoarce la drumul principal. Nu trebuie să cazi în prăpastie, poți să o ocolești cu mașina. Să ai noroc și condu cu atenție!"

Dă-mi voie să-ți explic înțelesul acestei povestiri. Automobilul pe care-l conduci reprezintă propria ta viață. Are numele tău scris pe ușă. De fapt, are toate caracteristicile tale și tu conduci această mașină pe autostrada vieții, spre timpul când vei deveni adult. Omul cu steagul, care stă pe marginea drumului sunt eu. Eu sunt cel care agit steagul înainte și înapoi că să te opresc. Vreau să te avertizez asupra unei probleme care-ți stă în cale, o prăpastie în care cei mai mulți dintre adolescenți cad în drumul lor spre maturitate. Aceasta nu este o problemă care afectează un număr mic de adolescenți; aproape fiecare are de-a face cu ea într-

un fel sau altul, în timpul anilor de adolescență.

Felhazi Diana Gabriela
Cls. a VIII-a B

Să zbor ...

Aș vrea să mă înalț. Nu să cresc în înălțime, să mă înalț ... Dar nu la ceruri! Pur și simplu vreau să zbor. Să culeg stele, să-mi zâmbească luna, să mă joc cu norii ... Să sfidez gravitația. Să

nu țin cont de regulile fizicii. Să-mi descătușez sufletul și să fiu liberă.

Aș vrea să zbor, dar fără aripi. Să fiu doar eu și aerul; unul cu celălalt, unul pentru celălalt ...

Mare Ilinca Georgiana
Cls. a VIII-a A

Lupta cu gândurile

Nu pot să dorm ... Ceva mă frământă, ceva mă întrerupe. Gândurile ... Gândurile mă copleșesc. Nu știu ce să fac.

Iau pur și simplu caietul și creionul și scriu pe întuneric, fără să-mi pese de ortografie, caligrafie sau alte lucruri insignifiante. Scriu fără încetare iar cuvintele vin de la sine.

Și după ce termin de scris o idee, încerc să dorm, dar gândurile tot nu-mi dau pace. Sunt chinată de gânduri alambicate aflate într-un dute - vino neîncetat.

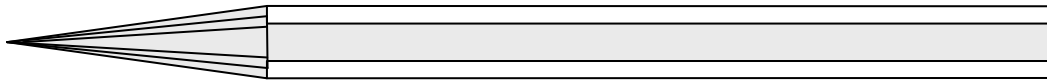
Și când izvorul gândurilor seacă, mă simt din nou un om normal care adoarme cu un zâmbet inexplicabil pe chipul nesfârșit de chinată luptă cu gândurile.

Mare Ilinca Georgiana
Cls. a VIII-a A

Un Crăciun de neuitat - povestire S.F. -

Crăciunul ... cea mai așteptată sărbătoare. Când liniștea și pacea nu se aștern doar în casa oamenilor ci și în sufletul lor. Când bunăta-

tea îți ține de cald și te apără de roiul de fulgi de zăpadă pe care Regina de Gheață îi cerne cu putere. Când dorințele din seara de Crăciun aprind lampa speranței, că vor deveni realitate, iar pătura de cristal oprește bătaia inimii pământului. Cu toții ne dorim ca această sărbătoare să devină de neuitat.

Într-o căsuță modestă, de pe costiușă unui deal cărunț, Denis și familia lui așteaptă rudele și prietenii invitați la cina din Ajunul Crăciunului. Pe masă, cârnăciorii, cozonacul cu nucă și friptura de porc zâmbesc unul altuia alegând care din ei să fie primul gustat.

- Mamă, când vor sosi invitații? Întrebă nerăbdător Denis.

- Imediat trebuie să sosească.

Băiatul se retrage în camera lui. În timp ce părinții lui Denis primesc cum se cuvine musafirii, acesta aude un zgomot groaznic. Camera lui s-a înverzit datorită unei lumini puternice care provenea din apropierea casei lui.

- Mamă, mă duc să iau o gură de aer, spuse Denis mamei lui.

- Bine, dar nu sta mult! Imediat cinăm.

Denis ajunge la locul din care provenea lumina. Vede o navă extraterestră, verde și gelatinoasă. Și-a dat seama că prăbușirea navei a provocat acel sunet asurzitor. Atinge nava și o voce sinistră se aude:

- Acum ești de-al nostru, Denis!

Băiatul fuge speriat spre

casă. Nici nu a îndrăznit să spună părinților ce a văzut și ce a auzit sperând că totul a fost în imaginația lui. Și-a pierdut pofta de mâncare.

- Mă duc să dorm, ne vedem mâine.

- Nu ești tentat de cadourile de sub brad? Întrebă tatăl.

- Nu, sunt prea obosit.

Toată noaptea Denis nu a dormit. Se gândea doar la ce s-a întâmplat.

- Oare este real sau a fost în imaginația mea? Trebuie să-mi fi imaginat doar. Eu nu cred în nave extraterestre.

Denis se uită spre fereastră. Două perechi de ochi îl priveau, ochi mari, foarte mari și verzi. Acea voce sinistră care se auzea din navă ajunge până la el:

- Vino cu noi, Denis, noi suntem părinții tăi! Hai, nu-ți fie frică! Nu-ți facem niciun rău! ...

Băiatul a țipat cât de tare a putut. Părinții lui au venit în fugă. După ce le-a povestit totul, aceștia l-au liniștit spunându-i că totul a fost doar un vis. După ce au plecat părinții copilului, acei ochi verzi și-au făcut din nou apariția:

- Nu te vom lăsa aici, ne vom întoarce ...

În următoarea zi băiatul a suferit niște schimbări. Dimensiunea corpului său a devenit mai mică iar cea a capului său mai mare. Ochii erau mari, iar pielea lui căpăta o tentă verzuiie. A fost nevoit să le spună părinților ce i s-a întâmplat în noaptea din Ajunul Crăciunului și să-i întrebe despre modificările lui genetice care au apărut

din senin. Mamei și tatălui lui Denis nu le-a venit să creadă. În următorul moment pielea băiatului a devenit verde strident. Părinții lui presimțeau că se va întâmpla ceva rău și deodată se auzi un sunet straniu.

- Mamă, au venit după mine. Sunt unul de-al lor acum.

- Nu, nu ești, ești fiul nostru!

Camera s-a luminat, un vânt puternic a smuls acoperișul casei, pereții s-au depărțat, iar în jurul lui Denis au apărut particule de lumină, gravitația a luat-o razna. Deasupra casei a apărut o navă extraterestră. Băiatul s-a ridicat spre navă. Părinții lui plângeau, dar știau că printre oameni, el nu va fi niciodată acceptat datorită noilor sale trăsături și au început să se împace cu ideea. Din navă se auzeau râsete de bucurie, iar noua mamă a lui Denis le-a spus că vor avea mare grijă de el.

Magia Crăciunului s-a împlinit. Primăvara se naște dorința, vara înflorește, toamna se coace, iar iarna se împlinește dorința. Părinții lui Denis și-au dorit ca fiul lor să nu fie unul obișnuit, comun, și-au dorit să fie unic și deosebit, iar dorința lor s-a împlinit. Dar cu ce preț!

Muscari Roxana
Cls. a VIII-a A

Zăpada albă - pagini de jurnal -

Decembrie. Stăteam reze-
mată pe pervazul geamului,

privind cum ninsoarea inundă aleea.

Mii de case erau acoperite cu o manta albă de zăpadă. M-am hotărât să ies puțin afară, să mă alătur și eu dansului fulgilor. Am ieșit grăbită din casă și m-am oprit uimită. O mare albă, superbă se întindea în fața ochilor mei. Am pășit cu încredere și, pas cu pas, mă depărtam tot mai mult și mai mult de casă.

Am căutat un loc întins, unde să fiu singură și liberă. Am ajuns pe un deal din apropiere. Simțeam nevoia să zbier, să plâng, să fac orice, ca să mă descarc de durerea din suflet, dar ninsoarea nu-mi dădea voie.

A început să sufle un vânt ușor, apoi din ce în ce mai tare, și nu mă lăsa să mă descarc. Îl uram. M-am adăpostit sub un copac care avea câteva frunze. M-am așezat pe neaua rece și priveam în gol. Am încercat să îmi amintesc ce m-a adus în starea asta. Nu reușeam să îmi explic de unde a început totul. Atunci vântul a început să șuiere, atrăgându-mi atenția. Am privit în sus și atunci am văzut. Fulgii pufoși coborau dansând din cer și se așterneau pe pământ formând o plapumă pufoasă. M-am minunat cât de organizat era totul și cât de liniștit.

Privind cu atenție, mi-am dat seama ce a vrut vântul să-mi spună. Albul imaculat al zăpezii m-a făcut să uit grijile.

Danciu Iulia
Cls. a VII-a B

Adolescența

Adolescența reprezintă vârsta copiilor cuprinsă între 14 și 18 ani. Ea fiind acea perioadă fantastică din viața unui om, în care copiii cred că totul este posibil, vârsta nebuniilor, a riscurilor asumate, vârsta la care copiii nu gândesc cu claritate, având impresia că lumea se învâрте în jurul lor, iar problemele lor sunt cele mai importante.

Vârsta adolescenței este una foarte dificilă atât pentru copii, dar în special pentru părinți. La această vârstă copiii fac foarte multe nazuri, nimic nu le este pe plac și uneori au impresia că adulții nu îi înțeleg, de aici izbucnind foarte multe certuri între copii și părinți.

Totodată, la această vârstă li se înfiripă sentimentul frumos de dragoste, de admirație, atât fetelor cât și băieților, ei îndrăgostindu-se foarte ușor, uneori chiar prostesc.

În această etapă a vieții, adolescenții sunt foarte influențați de anturajul din care fac parte, încercând să iasă în evidență, să fie ei în centrul

atenției.

Un factor important în dezvoltarea adolescenților îl constituie și moda. La această vârstă atât fetele cât și băieții prezintă un interes comun, un interes mai mare în a se aranja, a se îmbrăca cât mai frumos, a folosi parfumuri sau multe alte lucruri care ajuta la înfrumusețarea exterioară a trupului, pentru a trezi interesul anumitor persoane.

La vârsta adolescenței, copiii prezintă un anume dezinteres pentru școală, fiind neatente, neastâmpărați și tentați să guste din „micile plăceri” ale vieții.

Într-un cuvânt, adolescența este perioada de creștere, dezvoltare și maturizare mintală a copiilor, fiind o vârstă minunată, care implică multe nebunii, trăsnăi și riscuri asumate.

Man Roxana
Cls. a VIII-a B

După cum știe fiecare din noi, perioada adolescenței începe de la 13-14 ani. Fiecăruia ne apar câteva coșuri, unora mai puține, altora

mai multe, băieților li se îngroașă vocea, iar fetele încep să se deosebească mai bine de băieți, deoarece corpul fiecăruia se dezvoltă în funcție de sex.

Mulți dintre noi credem că un adolescent perfect este unul frumos, fără coșuri și care să nu aibă nici un defect. Dar, în realitate un adolescent perfect este unul care are un suflet bun, în care să nu existe ură față de cei din jurul lui.

Eu cred că niciunul dintre noi nu ne-am dori să fim sau să avem ca prieten, un adolescent frumos, fără nici un defect, dar cu o inimă plină de răutate și ură pentru cei din jurul său, ci mai degrabă ne-am dori să avem o inimă pură, în care să nu aibă loc nimic măcar o picătură de răutate, deoarece, de obicei, o singură picătură de bunătate, cântărește mai mult decât un pahar plin de răutate.

Totuși, fiecare din noi avem obiceiul de a exclude din grupurile noastre adolescenții cu defecte fizice, chiar dacă aceștia sunt sinceri, cinstiți, altruști.

Adolescența este o perioadă dificilă din viața fiecăruia, deoarece corpul, mintea și chiar sufletul nostru suferă o anumită schimbare. Totuși, cu puțină credință, forță și încredere o să trecem peste aceste schimbări, pas cu pas, fără a ne fi greu să fim noi înșine și să ne comportăm în continuare cumsecade, deoarece, fiind adolescenți am trecut la un nivel mai înalt al vieții, care presupune mai multă responsabilitate și respect față de cei din jurul nostru.

Hutină Sefora
Cls. a VIII-a B

Când ai 13 ani ...

Când ai 13 ani, tocmai ai pășit pe pragul adolescenței. Copilăria a rămas o amintire, pentru unii plăcută dar, pentru alții stânjenitoare.

Adolescența nu te transformă dintr-o dată ci încet, încet te lași de copilării care vor ajunge să îți se pară ca niște activități de bebeluși, uitând că și ție îți plăceau chiar și când erai pe clasa a II-a și chiar a III-a.

Unora nu le place să se uite în trecut, deoarece le e teamă ca ceilalți adolescenți să nu râdă de lucrurile care-odată-ți făceau viața de copil frumoasă. Unora le place să râdă și ei de vremea copilăriei lor, pentru a fi la fel ca ceilalți adolescenți care sunt mai „cool și mai mișto”.

Însă, sunt și cei pe care amintirile nu îi fac să se simtă stânjeniți sau umiliți. Acelora le place să privească la pozele făcute când aveau cinci-șase ani, când stăteau și dormeau doar cu Superman, Spiderman și cu mașinuțele lângă ei. Unii chiar își păstrează jucăriile, iar mașinuțele sunt aranjate frumos pe dulapuri și chiar mai sunt adăugate și altele.

Nu trebuie ca trecerea de la copilărie la adolescență să te schimbe complet și dintr-o dată. Nu trebuie ca să-ți dispară complet amintirile și nu trebuie să fii ca ceilalți adolescenți: șmecheri, piștișoși, hainele să-ți fie numai de firmă și mai rău, să te apuci de fumat, să mergi la discotecă și să nu mai înveți chiar deloc.

Ai grijă cu cine îți petreci timpul liber, ai grijă de influența pe care o au grupuri de prieteni asupra ta și, dacă vezi că lucrurile o iau pe un drum greșit, cu toate că e greu, desparte-te de acei

„prieteni” și caută adevărați prieteni. Când ai 13 ani tocmai ai pășit pe pragul adolescenței. Ai grijă ca să îți rămână amintirile din copilărie undeva în suflet, ai grijă să nu îți fie rușine de ele și alege-ți grupul de prieteni adevărați acei prieteni care nu te învață lucruri rele. Ai grijă să nu depășești unele limite.

Archiudean Cătălin-Emanuel
Cls. a VII-a A

 Vârsta de 13 ani este una din cele mai grele etape ale vieții, pentru că este granița dintre copilărie și adolescență. Tinerii din zilele noastre – când ajung la această vârstă – încep să fie tot mai curioși și să încerce tot felul de lucruri noi. Aceasta nu trebuie neapărat să fie un lucru rău, dar, de fiecare dată, tentațiile pe care ni le oferă societatea sunt de partea negativă a situației. Școala este, de asemenea, un factor care influențează viața adolescenților. Părerea mea este că această instituție a statului ar trebui să se implice mai mult în dezvoltarea intelectuală a tinerilor și să încerce să le captiveze atenția mai mult, distanțându-i, astfel, de tentațiile negative pe care le oferă societatea. Asta nu înseamnă că profesorii

trebuie să ne preseze cu multe teme și lecții interminabile. Școala ar trebui să ne atragă cu diferite activități care să ne trezească interesul. Familia are un rol foarte important în dezvoltarea caracterului. Părinții trebuie să fie foarte atenți și să se implice efectiv în gestionarea timpului liber al copilului. Această perioadă este foarte sensibilă și tinerii trebuie îndreptați pe drumul cel bun, astfel, situația poate lua o întorsătură neplăcută.

Marica Lorena
Cls a VII-a A

Viața de adolescent

Perioada adolescenței este cea mai frumoasă perioadă a vieții. Ce poate fi mai frumos decât o viață fără griji? Dacă acest lucru ar putea fi posibil mereu, atunci totul ar fi perfect. În mare parte ne putem bucura de acest fapt în perioada adolescenței, când nu ne prea interesează de nimeni și nimic.

Viața de adolescent este ca un vis pe care îl savurăm și de care ne bucurăm din plin. Orice adolescent se confruntă cu anumite probleme. Școala, îmbrăcămintea, limbajul, dorința de a fi independent, de a nu fi controlat, de a-i fi permis orice, sunt principalele

motive care provoacă conflictele adolescenților cu profesorii, prietenii, frații și în special cu părinții.

Adevărul este că o parte din vina conflictelor o au și părinții, care uneori sunt neînțelegători, nerăbdători, severi etc. Nu vor să asculte și părerea noastră, considerând că nu avem dreptate și că tot ceea ce facem este greșit.

Se presupune că mama ar trebui să fie cea mai bună prietenă, atât a unei fete, cât și a unui băiat. Ea ar trebui să fie cea căreia să-i împărtășim toate bucuriile și cea pe umărul căreia să plângem atunci când simțim că ne cade cerul pe cap. Acest lucru nu poate fi posibil din moment ce, de la o discuție banală, ea începe să se aprindă ca un vulcan, nu are răbdare, abia dacă

vrea să asculte un cuvânt din ceea ce avem de spus, se răstește la noi cu furie și ne pedepsește. Aceste certuri fac ca relația adolescentului cu mama să fie un adevărat coșmar și astfel, peste noapte, te trezești că nu mai vezi în mama decât un dușman.

În ciuda acestor conflicte, care au loc cam des, totul este perfect, distractiv, ușor, iar ceea ce se întâmplă în jurul nostru pare puțin cam ciudat.

Petrican Bianca Melisa
Cls. a VIII-a B

Adolescentul

Dintr-o dată te-ai schimbat,
Foarte mult te-ai transformat.
Ieri ai fost doar un pitic
Azi ești mare și voinic.

Când ai fost mai mic,
Priveai totul, un nimic.
Astăzi totul s-a schimbat,
Semn că te-ai maturizat.

Nu mai ești copil prostuț,
Și nici nu mai ești micuț.
Astăzi ești mai gânditor,
Curajos și silitor.

Astăzi pari mai educat.
Oare chiar te-ai mai schimbat?
Oare chiar ai mai crescut
Și pe toți i-ai întrecut?

Dar și mintea s-a schimbat;
Oare te simți mai presat
De dorința de-a-nvăța,
Pentru-ajunge cineva? ...

Toadea Eliodor Tinuț
Cls. a VIII-a B

❖ Parcă ieri am fost în clasa a I-a. Niște bobocei sfoși și speriați. Noi nu știam cum era școala. După câteva zile ne-am obișnuit cu ea și cu doamna învățătoare. Anii au trecut, iar noi am ajuns în gimnaziu. Înainte de marea despărțire, unor colegi le-au dat câteva lacrimi din ochii lor strălucitori. Pe mine această trecere de la ciclul primar la cel gimnazial m-a schimbat puțin. Dar mie îmi place foarte mult.

Făgăraș Cecilia
Cls. a V-a A

❖ Aproape că nu-mi vine să cred că au trecut atât de repede cei patru ani petrecuți împreună cu doamna învățătoare.

Îmi amintesc cu drag de glumele ei care ne făceau să radem uneori cu lacrimi. Tare simpatică era doamna învățătoare a noastră!

Astă-vară mă gândeam cu emoții la începutul ciclului gimnazial. Mă întrebam dacă o să am o dirigintă sau un diriginte, dacă o să înțeleg explicațiile profesorilor.

Vara a trecut repede și în septembrie a început iar școala. Ce bucurătoare am fost când am văzut-o prima dată pe doamna dirigintă!

Îmi place foarte mult în clasa a V-a.

Bejan Tabita
Cls. a V-a C

❖ Mă numesc Ciurdea Oana. Acum câteva luni eram în clasa a IV-a B, împreună cu doamna învățătoare și colegii mei.

Eram la ore, fericită, dar dintr-o dată mă trezesc în clasa a V-a B cu profesori și dirigintă.

Totul pare schimbat, mai ales că nu mai sunt cu aceiași colegi. În clasa

mea sunt numai patru elevi cu care am fost eu în celelalte clase. Restul colegilor nu-i cunosc bine.

Îmi plac noii copii din clasa mea, dar nu e la fel. Totul este diferit. La început mi-a fost greu, deși acum m-am obișnuit, deoarece profesorii sunt drăguți, iar diriginta este foarte bună. Clasa este frumoasă și are flori. Odată ce crești, totul devine mai greu, dar până la urmă te obișnuiești.

Ciurdea Oana
Cls. a V-a B

❖ Abia am trecut în clasa a V-a și deja îmi e dor de vremurile trecute cu doamna învățătoare și cu niște colegi minunați care s-au transferat în altă clasă. Adoram acele vremuri! Și tuturor ne e dor de doamna învățătoare.

Acum totul e nou, schimbat: avem mai multe ore, alți profesori, altă clasă și chiar alți colegi. Acum avem alt "mentor", pe doamna dirigintă, care ne îndruma și ne ajută. Chiar dacă s-a schimbat aproape totul, ceva tot nu s-a schimbat: teme lungi, munți întregi de lecții, note de 4 dar și de 10.

Dar oricum ar fi, școala nouă tot ne place și o iubim.

Dranca Bogdan
Cls. a V-a C

❖ Afară cădeau frunze din ramuri ostenite. Mă grăbeam către școală cu o căruță de emoții - metaforic vorbind. Când am ajuns în clasa cea nouă și când am văzut-o pe doamna dirigintă, am fost mulțumit. Apoi m-am întreb: "De ce am senzația ca anul acesta a fost mai bine decât în ceilalți ani?" Dar, nu am știut răspunsul.

Între timp, orele se scurgeau, se scurgeau, ca nisipul aurit din clepsidra timpului.

Când am ajuns acasă, eram foarte fericit, totuși. Apoi mi-am dat seama: era faptul că am trecut de cele patru clase primare, într-un cuvânt, am crescut. Mintea mea a crescut și ea.

Felhazi Sergiu
Cls. a V-a C

❖ În clasa a I-a, am întâlnit o zână care nu era alta decât doamna învățătoare. Ea ne-a învățat să scriem și să citim, să numărăm și să socotim, dar mai presus de toate ne-a învățat ce înseamnă iubirea și pacea. Rând pe rând, anii au trecut, iar noi am ajuns la capătul unui drum, în fața unei uși. Din dorința și din nevoia de a

deschide această ușă, și de a-trece pragul, am părăsit-o pe doamna învățătoare.

Andrecuț Alexandra Ionuța
Cls. a V-a A

❖ Am trecut peste un prag important ... Am făcut trecerea dintre ciclul primar și ciclul gimnazial ... O trecere destul de grea, privită din trecut, dar destul de normală, privită din prezent.

Acomodarea a durat ceva timp, dar ușor-ușor, am acceptat ideea că timpul trece, neputând fi oprit, iar etapele vieții se schimbă neîncetat și fără să ne dăm seama. Însă pe doamna învățătoare, a doua noastră mamă, „mama de la școală”, n-o vom uita.

Chiar dacă am lăsat-o în urmă, știm că ea ne veghează, ne va fi alături și ne va sprijini, de câte ori va fi nevoie.

Cu tristețe-n suflet și cu lacrimi mai mult de regret, spunem:

RĂMAS BUN, CLASE PRIMARE!

RĂMAS BUN, DOAMNA ÎNVĂȚĂTOARE!

Stupinean Cristina Ionela
Cls. a V-a A

PAGINA LIMBILOR STRAINE

Thanksgiving Day

Thanksgiving Day is one of the most important national and religious American holidays. It is celebrated every year on the last Thursday of November. The first Thanksgiving day was in 1621.

In 1620 about one hundred Englishmen, who wanted to seek their fortune in the "New World", sailed to America in a ship called the Mayflowers, who were English Puritans. After a months' journey they landed on the east coast of North America near Cape Cod, on a cold November day. There they founded the colony of Plymouth, Massachusetts. Their life was hard, food was scarce and they hunted wild turkeys and other animals in the woods. About fifty of the first settlers died of hunger and illness during the first winter.

Next spring nature sprang to life again and so did the hopes of the settlers. They started working the land,

growing corn and pumpkins.

Their first harvest was a good one and the Englishmen decided to thank God for it. That was the first Thanksgiving Day.

Nowadays Thanksgiving is a day of family reunion on which members of a family come together from wherever they live to share a festive

dinner. The traditional Thanksgiving dish is turkey with cranberry sauce and vegetables, to remind people of the wild turkeys the first settlers hunted. After that, they often have pumpkin pie. The table is beautifully decorated with apples, nuts, autumn flowers and leaves.

In this merry mood of family reunion people remember the celebration of the first Thanksgiving Day almost three hundred and seventy years ago.

Here is an English prayer said before meals: "For what we are about to receive / O Lord make us truly thankful."

Butnariu Andreea
Cls. a VI-a A

A Visit from St. Nicholas

He spoke not a word, but went straight to his work,
And filled all the stockings;
then turned with a jerk,
And laying his finger aside
of his nose,
And giving a nod, up the chimney he rose;
He sprang to his sleigh, to his team gave a whistle,
And away they all flew like the down of a thistle,

But I heard him exclaim, as he drove out of sight,
"Happy Christmas to all, and to all good night."

Costin Anda
Cls. a VII-a C

No Room at the Inn

No room that night was left at the Inn,
No place could be found for a stranger
Two weary travellers who turned from its din
Found rest at last in a manger

In the manger that night a baby was born
To those whom the Inn turned again?
And the Shepherds after come there in the morning
Bringing gifts to the savour of men

Priscornică Simona
Cls. a VII-a C

Oh, Bethlehem Inn

Oh, Bethlehem Inn, full of music and light
With your quests decked in brightest array
Had you given them room, turned into the night
Your fame had gone forth to this day.

PAGINA LIMBILOR STRAINE

Oh, soul, fling open your windows and door,
Let the Bethlehem Stranger come in,
For the baby was born in the manger of yore,
Came from God to save you from sin.

Curcă Patricia
Cls. a VII-a C

To you

If I could do whatever I want to do
To make complete your glad-some Christmas Day
I would not bring a single thing to you,
But I would come and take things away:

I'd take away all trouble from your heart
Each pain and sorrow I would have relieved
And every word that caused a single smart
And every hour through which you sadly grieved

I'd have them all be gone-forever gone-
Forgotten, like the things that cannot be
And then each hour would be joyful one
For only good things would be left, you see

Now that is what I'd really like to do-
If I could do the things I wish for you.

Colectivul de elevi al
Clasei a VII-a C

Jealousy Can Be Like The Wind: A Refreshing Breeze or a Destructive Hurricane

We have all experienced jealousy at some point in our lives.

Jealousy is a characteristic feature and is not only a normal feeling, it can also be positive! It can encourage you to become as good as those you admire so much.

Tendency to envy the other spreads everywhere.

Jealousy can appear when the inferior person feels complexed by the superior person.

You can feel jealous when you are wronged by the others, when someone has more success at study or in life.

This is a very bad quality which can destroy friendship relations, is the incapacity to accept and recognise the others' success or to be happy for somebody.

Just a valuable man can recognise the qualities of the others.

If you are jealous of your friend's success, you must try to develop your own qualities, so people will admire you. Be happy that your friend is admired by other people because jealousy and admiration are such common feelings that most friends have felt them.

Jealousy can go so far that a man can feel a great satisfaction when the others are in pain.

Barna Karen-Cristiana
Cls. a VIII-a A

Tips for jealousy

I'm sure you were jealous on somebody at least once in your life, because I was as well. Jealousy is a normal feeling and we all experienced it at some point in our lives.

But jealousy is not always a bad thing. Sometimes you can use this feeling to develop your own qualities. You didn't understand did

you? Well let me give you an example: one of your friends has an athletic, slim and perfect body, a beautiful face and a long, healthy hair. You're slim too, but not perfect, your hair is nice but not as long and beautiful as hers. Everybody wants to stay next to her and you're left out. Of course, you're jealous! But think a little! Don't try to wish being in her shoes (as I did) because your jealousy will become as a destructive hurricane. Think of your own qualities and develop them. Maybe she is pretty, but you're cleverer and funnier. As for the perfect body, try to practise more.

Do you know where the word "jealousy" comes from? It comes from the Greek word "zelos" and means the desire to do as well or better than other person. This can encourage you to become as good as those you admire so much.

So, be careful and make jealousy work for you!

Mare Ilinca
Cls. a VIII-a A

Pagină coordonată de:
prof. Pop Doina

CURIOZITĂȚI DESPRE PLANTE

■ Cea mai mare floare crește în pădurile tropicale din sud-estul Asiei, în insulele Filipine. Floarea are 3 m circumferin-

ța și cântărește 10kg.

■ Cel mai vechi copac este un baobab care are 5000 de ani.

■ Cele mai mari frunze le are palmierul rafie. Frunzele lui ajung la 22 m lungime și 12 m lățime.

■ În Peru crește un cactus care poate să meargă. În loc de rădăcini are niște excrescențe acoperite cu țepi ascuțiți. Când bate vântul el se poate deplasa.

■ Trunchiul pinului este întotdeauna înclinat spre sud.

■ Cel mai înalt copac este eucaliptul, care are 150 m înălțime.

■ Într-o oră, tulpina bambusului crește cu 2-3cm.

■ Cafeaua crește în tufișuri veșnic verzi.

Muscari Roxana
Cls. a VIII-a A

Ureche Iuliana
Cls. a V-a C

ȘTIAȚI CĂ ...

* Pasărea colibri este cea mai mică pasăre? Este și singura care poate zbura și înapoi.

* Bufnița nu-și poate mișca ochii, de aceea are gâtul foarte flexibil?

* Delfinul poate înota cu o viteză de până la 60 km/oră, pe când cel mai rapid înotător uman poate înota cu doar 10 km/oră?

Anca Lorena
Cls. a V-a C

* În fiecare an, populația mondială crește cu 90 de milioane, ceea ce înseamnă aproape 3 oameni în fiecare secundă?

Bejan Tabita
Cls. a V-a C

CURIOZITĂȚI

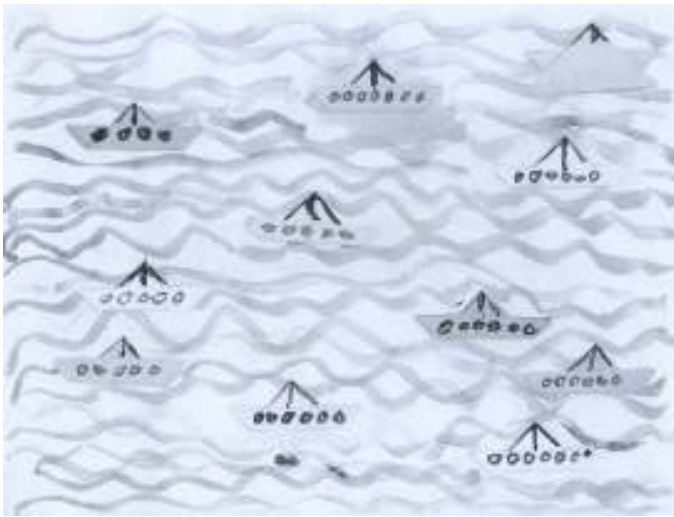
☉ Știați că localitatea Ștefănești, Argeș, a purtat în trecut denumirea Florica?

☉ Inițial, Turnul Londrei era o structură din lemn; însă, în anul 1014 când scandinavii, pe atunci cuceritorii regatului britanic au ajuns cu corăbiile pe râul Tamisa, au legat pilonii turnului de navele lor și au vâslit până l-au doborât.

☉ În iarna anului 1063 râul Tamisa a fost înghețat timp de 14 săptămâni, record rămas și astăzi neegalat.

☉ Una dintre primele femei care au purtat o rochie de mireasă albă a fost Ana de Britania, cu prilejul căsătoriei din anul 1499 cu regele Louis al XII-lea.

Divertisment

- ☺ Două blonde într-o mașină, semaforul roșu, se opresc:
- Mamă ... vezi ce roșu frumos?!
- Da ... wow ...
- Da' ... uite ce galben fain! ...
- Aha! ...
- Da' ... uite ce verde frumos! ...
- Da, ăsta chiar e super ...
- Aaa ... iar roșul ăla ... l-am mai văzut, hai să mergem!!!
- ☺ Doi ardeleni în gară, la ghișeul de bilete:
- Domnișoară, două bilete.
- Da, sigur, până unde?
- Gheo, îi spunem?
- Nu.
- Domnișoară, două bilete, vă rog.
- Sigur, dar dacă nu-mi spuneți unde mergeți, nu știu cât să vă cer.
- Gheo, îi spunem?
- Apăi, spune-i.
- No, domnișoară dragă, noi mer'em la o nuntă.

Mărincean Robert
Cls. a V-a C

Ghicitori

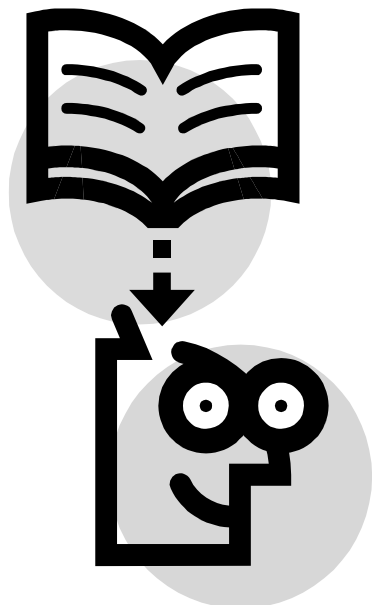
Urechi are, dar n-aude,
E micuț și tot împunge.
(Acul)

Ce cade-n apă
Și nu face stropi?
(Frunza)

Care-i dobitocul
Ce păzește focul
Și-și apără cojocul?
(Pisica)

Am un dorobanț
Și e pus în lanț.
(Câinele)

Anca Lorena
Cls. a V-a C

Glume

- ☼ Un domn găsește un leu pe stradă. Îl ia și îl duce la poliție.
- Duceți-l la Zoo! este sfătuit el.
A doua zi, domnul însoțit de leu se întâlnește din nou cu polițistul.
- V-am spus să-l duceți la Zoo!
- L-am dus ieri! Astăzi mergem la cinema.
- ☼ Mamă, de ce învățăm noi engleza la școală?
- E bine să cunoaștem engleza, jumătate din populația globului o vorbește!
- Și ce! Nu e de ajuns? ...
- ☼ Ana are un frățior de două zile. Maria o întreabă cum îl cheamă.
- Nu știu, răspunse Ana, nu înțeleg nimic din ce spune ...
- ☼ Ce crezi, Luna este locuită?
- Bineînțeles, nu vezi că este luminată în fiecare seară?
- ☼ Câinele nostru este foarte deștept!
Ne anunță imediat când se apropie cineva de casă.
- Latră așa de tare?
- Da de unde, se ascunde sub pat.
- ☼ Ce spune un arici când se lovește de un cactus?
- Mami, ce bine că te-am găsit!!!
- ☼ Pe o insulă pustie din Pacific, un naufragiat face cu disperare semn cu mâinile spre un vapor. Pe punte, un pasager îl întreabă pe căpitan:
- Ce e cu omul acela?
- Habar n-am! Trec pe aici de câțiva ani și de fiecare dată ne salută.
- ☼ Mămico, îmi spui și mie cinci animale de câmpie?
- Trei vulpi și doi iepuri.
- ☼ Nu vă supărați, caut strada Eminescu.
- Nu mă supăr, căutați-o!

Pop Larisa Maria
Cls. a V-a C

Bejan Tabita
Cls. a V-a C

Colectivul de redacție:

Redactor șef:

prof. GĂȚA IOANA,

Tehnoredactori:

prof. SĂPLĂCAN ANDREEA

prof. VĂRĂREAN VIRGINIA

Redactori:

ANDRECUȚ ALEXANDRA, V A

STUPINEAN CRISTINA, V A

SÂRBU ANDRA, VI A

PRISCORNIȚĂ SIMONA, VII C

MARE ILINCA, VIII A

MUSCARI ROXANA, VIII A

ISSN 1852 – 9932

DIGITAL ARTS BISTRIȚA